

אלי דסיה, העולם הזה

יאון צמיר, העולם הזה

ליאון רקנטי מבעלי-המניות הגדולים של „בנק דיסקונט“, לא זוהה על-ידי רבים כשהגיע לאירוע חברתי כשפניו מגולחים למשעי (משמאל). במשך שנים עיסר את פניו זקן (למעלה). במשך דקות הסתודד רקנטי עם דב תדמור, אחד מבכירי הבנק, מבלי שאיש מהנוכחים יצליח לזהות אותו.

■ כל בלייני תל-אביב ציפו בקוצר-רוח למסיבה שעמדה לעי-רוך זוהרה סנש, בעלת פאב ז'ונג, לכבוד יום-הולדתה. האירוע היה אמור להיערך במחסן ענק בקריית-שאלו, המסוגל לקלוט קהל של אלפים. חמש שעות לפי-גי השעה היעודה בוטלה המסיבה. לחברים הקרובים נמסר שבי-נה של זוהרה לקה במחלה הרומה למחלת הפה-הטלפיים התוקפת בקר, וזוהרה החליטה לרחות את המסיבה למועד אחר.

■ לא צריכים להיות חרייני כדי להבחין בשינוי הרדאמתי במראהו של עופר נימרודי, בנו של איש-העסקים יעקב נימרודי. בצילום שהופיע בי-אחד המוספים, בסוף השבוע שעבר, נראה עופר כששפע-שי-ער מכסה את ראשו. מי שמכיר-רים אותו יודעים שהוא הקריח בגיל צעיר-יחסית. אך באחרונה הוא עבר השתלש-שיער, המקנה לו מראה חדש.

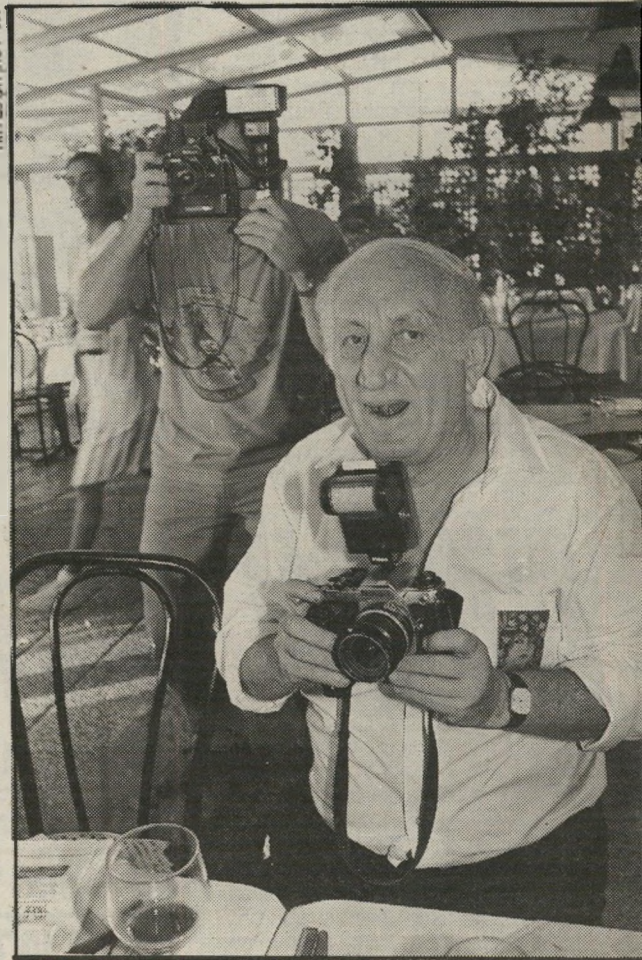
■ גזענות מסוג חדש הפגיה

יון אברהם חלימה, שפרש באחרונה מכס המישפט, סיפר בטכס חגיגי שנערך לכבודו במרכז מורשת יהדות בבל באור-יהודה שהוא הולך לכתוב ספר על דיני-מקרקעין בישראל. כידוע היה חלימה המומחה מס' 1 שהתחיל לעבוד עוד בשנת 1951 במינהל-מקרקעין-ישראל.

■ זוהר אהליאב

הדרגמנית אתי דן-אוחנה, שי-התבקשה להצטלם בתמונה משר-תפת עם רקדנית בראזילית באי-רוע חגיגי, שכלל, בין שאר-הגימיקים, גם רחצה משותפת בג'קווי מלא בכירה תוצרת-חוץ. הדרגמנית ממוצא מרוקאי ביק-שה מהצלמים שלא לצלמה עם-השחורה, כפי שהיא התבטאה כלפי הבראזילית.

■ שופט בית-המישפט העל-

יעקב אגמון המראיין והמפיק ניסה כוחו גם בצילום. ביקש את מצלמתו של צלם „העולם הזה“ והנציח באמצעותה את כל הצלמים במקום. גם הזמר אבי טולדנו (מחזיק במצלמה, מאחורי אגמון) לא ויתר וצילם את המעמד. שני הצלמים החובבים הצליחו להוציא צילומים סבירים וטובים-יחסית.

■ עורך-הדין ג'ורא קיר-שמון, בעל אולם נווה ביפו, ערך חגיגת-ענק ליום הנישואין 18 ש-שלו בלובי של האולם. קירשמון המנסה כל חייו להתחמק מהתיק-עורך-הדין היו קווי-הטלפון באזור-רן עמוסים, מפני שכל אחד מה-אורחים המכובדים טילפן לעיתר-נאי החביב עליו כדי להדליף פר-טים מהמסיבה.

נפתלי בזם אירח רבים בפתיחת התערוכה הרטרו-ספקטיבית שלו בתל-אביב. אחותו סירבה להצטלם, וניסתה בלא הצלחה להסתתר מאחורי גב אחיה. לצורך התערוכה הושאלו ציורים מאוספים שונים, ביניהם ציורו המפורסם ביותר לעזרת הימאים, שצייר בשנת 1952, בימי מרד-הימאים. הציור שייך לאוסף „על המישמר“, ובזם קצת כעס על כך שהצלם העדיף לצלם אותו על רקע ציור ישן כזה, ולא על רקע ציור המראה את סיגנונו העכשווי.